

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

07.09.2018 r.

Szanowni Państwo, _____

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczusi Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK NSA Z DNIA 31/08/2018 [I FSK 1370/16]:
Prawo do odliczenia podatku naliczonego od
usług prawniczych dotyczących prowadzonych
sporów podatkowych oraz sporu cywilnego
o odszkodowanie za szkody związane z nie-
zgodnymi z prawem decyzjami podatkowymi
i działaniami organów władzy publicznej**

TSUE m.in. w wyroku z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-98/98 (Midland Bank plc) wyjaśnił, że ogólne koszty działalności podatnika spełniają, co do zasady, wymagany przez przepisy związek z całokształtem (opodatkowanej lub nieopodatkowanej) działalności podatnika. Podatek VAT naliczony z tytułu takich kosztów podlegać będzie odliczeniu na zasadach ogólnych, odpowiednich dla działalności prowadzonej przez podatnika. Podatnik może dowieść za pomocą obiektywnego dowodu, że wyjątkowo koszty związane z towarami lub usługami, które poniósł, jako konsekwencję wykonywania transakcji uprawniającej do odliczenia, stanowią część elementów kosztowych tej transakcji. Istotnym wnioskiem wynikającym z ww. wyroku jest m.in. to, że kosztami ogólnej działalności są również wydatki, które ze względu na charakter bądź moment poniesienia nie mogły zostać uznane za element kosztowy sprzedawanych towarów lub świadczonych usług. Podatek naliczony z tytułu takich kosztów podlegać będzie odliczeniu na zasadach ogólnych, odpowiednich dla działalności prowadzonej przez podatnika. Nie budzi wątpliwości, że koszty usług prawniczych stanowią, co do zasady, koszty ogólnej działalności podatnika, a zatem w szczególnych okolicznościach, na które wskazuje TSUE, mogą podlegać odliczeniu.

**WYROK NSA Z DNIA 30/08/2018
[II FSK 2353/16]: Przepis art. 14a
ust. 1 u.p.d.o.p. nie ma zastosowa-
nia do zwrotu majątku rzeczowego
w ramach likwidacji spółki**

Dokonując interpretacji art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. należy wziąć pod uwagę przede wszystkim literalne brzmienie tego przepisu. Jego treść w sposób jednoznaczny wskazuje, że dotyczy on zobowiązania pieniężnego w miejsce którego spełniane jest świadczenie niepieniężne. Zwrot majątku rzeczowego likwidowanej spółki nie stanowi zobowiązania, o którym mowa w art. 14a u.p.d.o.p. A zatem, przepis ten nie może mieć zastosowania do sytuacji zwrotu przez spółkę majątku w formie rzeczowej. Potwierdza to również wykładnia systemowa. Mianowicie, aktualne brzmienie art. 12 ust. 1 u.p.d.o.p., które eliminuje nadużycie prawa, które miało miejsce w poprzednim stanie prawnym, poprzez opodatkowanie wnoszonych wkładów rzeczowych do spółki w momencie ich wniesienia. A zatem, gdyby spółka zobowiązana była opodatkować zwrot tych rzeczy na rzecz wspólników w związku z jej likwidacją doszłoby do podwójnego opodatkowania. Ponadto, zwrot majątku rzeczowego spółki na rzecz jej wspólników w związku z likwidacją nie powoduje powstania po stronie spółki przysporzenia.

**WYROK NSA Z DNIA 30/08/2018
[II FSK 2300/16]: Objęcie podwyższo-
nej wartości istniejącego udziału
w zamian za aport nie podlega o-
podatkowaniu na podstawie art. 17
ust. 1 pkt 9 u.p.d.o.f.**

W sytuacji, gdy ustawodawca nie definiuje pojęcia „objęcie udziałów” na gruncie ustawy podatkowej i nie jest to też wyrażenie spotykane w języku potocznym (wówczas można byłoby mu nadać znaczenie potoczne), a ponadto istnieje powiązanie z przepisem regulującym kwestię momentu powstania przychodu poprzez odwołanie do momentu rejestracji podwyższenia kapitału zakładowego – pojęcie to należy rozumieć tak jak zostało zdefiniowane w k.s.h. Przepisy k.s.h. jednoznacznie rozróżniają pojęcie „objęcia nowych udziałów” i pojęcie „objęcia podwyższonej wartości istniejącego udziału”. Ustawodawca, mając taką możliwość, nie wprowadził w ustawie podatkowej własnej definicji i nie wskazał w przepisie na „objęcie podwyższonej wartości udziału” oraz nie określił dla niego podstawy opodatkowania. Tym samym, brak jest podstaw do opodatkowania dochodu wynikającego z faktu podwyższenia wartości udziału (akcji) już istniejącego i objętego poprzez wniesienie wkładów niepieniężnych.

**WYROK NSA Z DNIA 29/08/2018
[II FSK 2239/16]: Przesłanki zalicze-
nia wydatków zwróconych zagra-
nicznym spółkom detalicznym do
kosztów podatkowych**

W sytuacji, gdy brak jest tytułu prawnego uzasadniającego zwrot wydatków innemu podmiotowi, a ponadto podmiot ten nie jest ani bezpośrednio ani pośrednio powiązany z podatnikiem zwracającym wydatki (nie jest jego oddziałem lub zakładem) to brak jest związku z przychodami tego podatnika, co oznacza, że nie są spełnione przesłanki z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Są to tzw. „cudze” wydatki poniesione „w sensie ekonomicznym” w oparciu o charakter, zakres podjętych działań „biznesowych” i formę zbudowanej struktury kapitałowej. Kosztowy charakter wydatku powinien być odnoszony czy też badany w zakresie działań podejmowanych przez danego podatnika, a ponoszone wydatki muszą dotyczyć działalności danego podmiotu gospodarczego, bowiem są odnoszone do przychodu osiąganego przez ten podmiot. Wydatki poniesione przez zagraniczne spółki dystrybucyjne mają bezpośredni wpływ na ich przychody, dlatego też ich refakturowanie i zwrot nie uzasadnia zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodów podatnika, który dokonał zwrotu wydatków.

**WYROK NSA Z DNIA 28/08/2018
[II FSK 2357/16]: Kwestia porównywalności kanadyjskiego funduszu do podmiotów krajowych takich jak ZUS, FUS, fundusz inwestycyjny oraz otwarty fundusz emerytalny (OFE) ocenianych łącznie**

Instytucja publiczna, która na podstawie upoważnienia przyznanego jej przez państwo swojej siedziby (Kanada) z mocy prawa pełni specyficzną funkcję instytucji zarządzającej aktywami większości planów emerytalnych przeznaczonych dla pracowników sektora publicznego oraz planów ubezpieczeniowych, a także w mniejszym zakresie innych agencji rządowych, określana mianem funduszu, której przedmiot działalności obejmuje m.in. udzielanie kredytów i pożyczek, nie może być uznana za podmiot porównywalny do podmiotów krajowych takich jak ZUS, FUS, fundusz inwestycyjny oraz otwarty fundusz emerytalny (OFE), korzystających ze zwolnienia podmiotowego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4, 10, 11 i 12 u.p.d.o.p. Skoro ww. funduszu nie można uznać za podmiot porównywalny do któregośkolwiek z ww. podmiotów krajowych korzystających ze zwolnienia podmiotowego, nie można mówić o naruszeniu przez krajowego ustawodawcę zasady swobody przepływu kapitału i niedyskryminacji. Nie do przyjęcia jest koncepcja porównywania podmiotu zagranicznego do kilku podmiotów krajowych ocenianych łącznie co do ich cech i zakresu działania.

WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 30/08/2018 [I SA/PO 527/16]: Odsetki od zobowiązania wobec spółki zależnej stanowią koszt uzyskania przychodu w miesiącu, w którym nastąpiło potrącenie odsetek z kwotą dywidendy

Odsetki od zobowiązania wobec APK stanowią dla spółki holdingowej posiadającej udziały w APK koszt uzyskania przychodu w miesiącu, w którym nastąpiło potrącenie (kompensata) odsetek z kwotą dywidendy. Działanie podjęte przez spółkę holdingową polegające na przejęciu długu należy uznać za racjonalne gospodarczo, a zatem koszty poniesione przez spółkę uznać należy za poniesione w celu osiągnięcia lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów. W sytuacji gdy spółki są kapitałowo powiązane takie działanie wydaje się być racjonalne z punktu widzenia przedsiębiorcy, który w ten sposób zabezpiecza swoje źródło przychodu.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 23/08/2018 [0114-KDIP2-2.4010.285.2018.1.SO]: Zakres przedmiotowy pojęcia „przychody o charakterze odsetkowym” (art. 15c u.p.d.o.p.) oraz pojęcia „przychodów z odsetek” (art. 15e u.p.d.o.p.)

Pojęcie przychodów o charakterze odsetkowym zostało zdefiniowane przez ustawodawcę w art. 15c ust. 13 u.p.d.o.p. Zgodnie z tym przepisem, przez przychody o charakterze odsetkowym rozumie się przychody z tytułu odsetek, w tym odsetek skapitalizowanych, oraz inne przychody równoważne ekonomicznie odsetkom odpowiadające kosztom finansowania dłużnego. Przez koszty finansowania dłużnego rozumie się natomiast, na podstawie art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p., wszelkiego rodzaju koszty związane z uzyskaniem od innych podmiotów, w tym od podmiotów niepowiązanych, środków finansowych i z korzystaniem z tych środków, w szczególności odsetki, w tym skapitalizowane lub ujęte w wartości początkowej środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, opłaty, prowizje, premie, część odsetkową raty leasingowej, kary i opłaty za opóźnienie w zapłacie zobowiązań oraz koszty zabezpieczenia zobowiązań, w tym koszty pochodnych instrumentów finansowych, niezależnie na rzecz kogo zostały one poniesione. Zatem, skoro przez koszty finansowania dłużnego rozumie się wszelkiego rodzaju koszty związane z uzyskaniem od innych podmiotów środków finansowych i z korzystaniem z tych środków, w tym m.in. kary i opłaty za opóźnienie w zapłacie zobowiązań, to za równoważne ekonomicznie tym kosztom przychody uznać należy wszelkiego rodzaju przychody związane z przekazaniem innym podmiotom środków finansowych oraz należności uzyskane za korzystanie przez te inne podmioty z tych środków, w tym m.in. otrzymane od kontrahentów kary i opłaty za opóźnienie w zapłacie zobowiązań, a także uzyskane odsetki – zarówno od środków na rachunku bieżącym, jak i od lokat. W art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. ustawodawca posłużył się pojęciem „przychody z tytułu odsetek”. W przepisie tym, w sposób niebudzący wątpliwości, jako element kalkulacji kosztów wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów zostały zatem wskazane jedynie odsetki. Przy czym, ustawodawca nie zawarł żadnej regulacji, w której wskazuje (tak jak jest w przypadku art. 15c u.p.d.o.p.), co należy rozumieć przez przychody z tytułu odsetek. Sformułowanie „przychody z tytułu odsetek” należy zatem czytać literalnie i do wyliczenia limitu wysokości kosztów usług niematerialnych brać pod uwagę przychody z tytułu odsetek, nie zaś przychody o charakterze odsetkowym. Pojęcie to nie powinno być rozszerzane np. na prowizje i inne przychody, o których mowa w art. 15c ust. 13 u.p.d.o.p.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 21/08/2018
[0114-KDIP4.4012.394.2018.1.MP]:
Zakres prawa spółki przejmującej
do odliczenia podatku naliczonego
z faktur wystawionych na spółkę
dzieloną**

1) W odniesieniu do faktur wystawionych przed dniem wydzielenia na spółkę dzieloną, dokumentujących nabywanie towarów i usług związanych z działalnością wydzielanej ZCP, z tytułu otrzymania których prawo do odliczenia podatku naliczonego powstanie przed dniem wydzielenia, ale spółka dzielona nie skorzysta z uprawnienia do odliczenia podatku przed dniem wydzielenia (tzn. nie ujmie go w rozliczeniu za okres poprzedzający lub obejmujący dzień wydzielenia), spółka przejmująca będzie uprawniona do odliczenia podatku naliczonego w rozliczeniu za okres następujący po okresie obejmującym dzień wydzielenia, jeżeli okres ten będzie stanowił jeden z dwóch okresów rozliczeniowych, o których mowa w art. 86 ust. 11 u.p.t.u.

2) Przesunięcie w czasie realizacji uprawnienia do odliczenia podatku naliczonego

nie modyfikuje terminu powstania takiego uprawnienia. Art. 86 ust. 10 u.p.t.u. przewiduje sam moment powstania generalnego uprawnienia podatnika do odliczenia podatku naliczonego, dopiero kolejne przepisy precyzują zasady i terminy, w ramach jakich podatnik może efektywnie z tego uprawnienia, skonkretyzowanego na podstawie art. 86 ust. 10 u.p.t.u., skorzystać.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 17/08/2018
[0111-KDIB3-1.4012.481.2018.1.JP]:
Prawo do odliczenia podatku VAT
wykazanego na fakturach dokumentujących nabycie składników
majątkowych niestanowiących ZCP.
Przesłanki uznania zespołu składników
majątkowych za ZCP na gruncie
u.p.t.u.**

1) Jeśli zbywane aktywa nie zostały wyodrębnione ani pod względem organizacyjnym, ani pod względem finansowym, zaś przedmiotem transakcji sprzedaży są właśnie same aktywa (składniki majątkowe), a nie całe przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, to nie znaj-

duje zastosowania art. 6 pkt 1 u.p.t.u., stąd dostawa tych składników majątkowych odbyła się w ramach czynności opodatkowanych VAT. Zatem, skoro zakup aktywów nastąpił w związku z prowadzoną działalnością opodatkowaną VAT i w ramach tej działalności aktywa te będą wykorzystywane przez nabywcę, to nabywca miał prawo do odliczenia podatku VAT z faktur dotyczących zakupu tych składników majątkowych. Prawo to przysługiwało pod warunkiem niezaistnienia przesłanek negatywnych wynikających z art. 88 u.p.t.u.

2) Na gruncie u.p.t.u. z ZCP mamy do czynienia, jeżeli spełnione są wszystkie następujące przesłanki: (i) istnieje zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązań, (ii) zespół ten jest organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie, (iii) składniki te przeznaczone są do realizacji określonych zadań gospodarczych, (iv) zespół tych składników mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące ww. zadania gospodarcze.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 17/08/2018
[0114-KDIP2-1.4010.255.2018.1.PW]:
Ukonstytuowanie zakładu spółki
niemieckiej na terytorium Polski**

Uzyskiwanie dochodów w Polsce za pośrednictwem zakładu zagranicznego przedsiębiorcy prowadzi do powstania źródła przychodów w Polsce, które powinny być opodatkowane w Polsce. Zgodnie z art. 7 ust. 1 polsko-niemieckiej u.p.o., zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi. Stosownie do art. 5 ust. 1 polsko-niemieckiej u.p.o., określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa. Jeśli podmiot jest zależnym przedstawicielem w rozumieniu art. 5 ust. 5 polsko-niemieckiej u.p.o., to w tej sytuacji działalność zależnego przedstawiciela powinna być uznana za tworzącą „zakład” w świetle ww. u.p.o. Uzyskanie przez spółkę niemiecką dochodów w Polsce za pośrednictwem zakładu prowadzi do powstania źródła przychodów, które

powinny być opodatkowane w Polsce. Zasada tzw. zależnego przedstawiciela stanowi alternatywę w stosunku do zasad ogólnych wyrażonych w ust. 1-4 art. 5 polsko-niemieckiej u.p.o. Oznacza to, że w pierwszej kolejności należy badać istnienie zakładu w oparciu o zasady ogólne zapisane w ust. 1-4 art. 5 polsko-niemieckiej u.p.o. Jeśli w wyniku zastosowania ust. 1-4 powstaje zakład, to nie ma konieczności badania, czy osoby działające w zakładzie są zależne, czy niezależne od reprezentowanego przedsiębiorstwa oraz jakimi dysponują pełnomocnictwami. W przeciwnym wypadku powstaje konieczność oceny stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) w oparciu o ust. 5 art. 5 polsko-niemieckiej u.p.o. Tym samym ust. 5 znajduje zastosowanie „bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2”, co oznacza, że wobec braku zakładu w sensie przedmiotowym (stałej placówki) należy badać ustanowienie zakładu pod kątem działalności przedstawiciela przedsiębiorstwa. Spełnienie przesłanek z ust. 1-4 (stała placówka) i ust. 5 (zależny przedstawiciel) wywołuje ten sam skutek tj. powstanie zakładu w państwie, w którym znajduje się stała placówka albo działa zależny przedstawiciel. Zatem, spółka niemiecka posiada w Polsce zakład w rozumieniu art. 4a pkt 11 u.p.d.o.p. w zw. z art. 5 polsko-niemieckiej u.p.o. Przedmiot działalności zakładu w Polsce będzie pokrywać się z przedmiotem działalności spółki niemieckiej jako całości.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 23/08/2018
[0113-KDIPT1-2.4012.435.2018.3.JSZ]:
Stawka VAT dla sprzedaży urządzeń
takich jak pompy, zawory, rury, boj-
ler, wkład kominowy, komin wraz
z kompletnym montażem (budową)
kotłowni**

W przypadku opisanego we wniosku zdarzenia mamy do czynienia z czynnością złożoną (kompleksową), która obejmuje świadczenie podstawowe, tj. wykonanie usługi kompletnego montażu (budowy) kotłowni (kotła) oraz czynności pomocnicze związane z wykorzystaniem przy wykonaniu tej usługi dodatkowych urządzeń takich jak pompy, zawory, rury, bojler, wkład kominowy, komin. Zatem, nie można stwierdzić, że urządzenia dodatkowe takie jak pompy, zawory, rury, bojler, wkład kominowy, komin stanowią cel sam w sobie i powinny być traktowane jako odrębne, niezależne świadczenia. Za czynność złożoną – której rozdzielenie na poszczególne elementy byłoby nieuzasadnione i sztuczne – należy więc uznać wykonanie usługi kompletnego montażu (budowy) kotłowni (kotła). Wykorzystywane przez wnioskodawcę urządzenia dodatkowe takie jak pompy, zawory, rury, bojler, wkład kominowy, komin stanowią integralną część świadczonej usługi kompletnego montażu (budowy) kotłowni (kotła). Wnioskodawca obciąża nabywców kosztami dodatkowych urządzeń w związku ze sprzedażą ww. usługi, które są ściśle związane z jej wyświadczeniem. Zatem w okolicznościach niniejszej sprawy ww. urządzeń dodatkowych nie można uznać

za odrębny przedmiot sprzedaży od świadczonej na rzecz nabywców usługi. Świadczenie pomocnicze dzieli los prawny świadczenia głównego, m.in. w zakresie stawki VAT. W związku z tym należy stwierdzić, że sprzedawane urządzenia dodatkowe takie jak pompy, zawory, rury, bojler, wkład kominowy, komin podlegają opodatkowaniu taką samą stawką VAT jak usługa kompletnego montażu (budowy) kotłowni (kotła). Reasumując, usługa kompletnego montażu (budowy) kotłowni (kotła) wraz z urządzeniami dodatkowymi takimi jak pompy, zawory, rury, bojler, wkład kominowy, komin, która wykonywana jest w ramach czynności wymienionych w art. 41 ust. 12 u.p.t.u. (tj. budowy, remontu, modernizacji, termomodernizacji lub przebudowy) i dotyczy obiektów zaliczanych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym będzie podlegała opodatkowaniu stawką VAT w wysokości 8%, na podstawie art. 41 ust. 12 w zw. z art. 41 ust. 2 oraz art. 146a pkt 2 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 21/08/2018
[0114-KDIP1-3.4012.351.2018.1.MT]:
Przekazanie routera w ramach
świadczenia kompleksowej usługi
telekomunikacyjnej nie skutkuje
obowiązkiem zastosowania kasy
rejestrującej**

Wprawdzie zwolnień z obowiązku stosowania kasy fiskalnej nie stosuje się w przypadku dostawy sprzętu radiowego, telewizyjnego i telekomunikacyjnego, z wyłączeniem lamp elektronowych i innych elementów elektronicznych

oraz części do aparatów i urządzeń do operowania dźwiękiem i obrazem, anten (PKWiU ex 26 i ex 27.90), to jednak jeśli mamy do czynienia ze świadczeniem usługi kompleksowej – przekazanie routera nie zrodzi obowiązku zastosowania kasy fiskalnej. W analizowanej sprawie to usługa internetowa stanowi podstawowy składnik kompleksowego świadczenia. Sprzedaż usługi aktywacyjnej jest niezbędna do wykonania świadczenia głównego i stanowi składnik pomocniczy świadczenia usługi dostępu do Internetu. Nie jest możliwe rozdzielenie usługi dostępu do Internetu od usługi aktywacji, która obejmuje dostawę routera oraz czynności techniczne zmierzające do jego uruchomienia. Zatem, w sprawie nie będzie miało zastosowania wyłączenie ze zwolnienia z obowiązku ewidencji przy zastosowaniu kasy rejestrującej określone w § 4 pkt 1 lit. i rozporządzenia MF z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących. Świadczone przez wnioskodawcę usługi telekomunikacyjne, w ramach których wnioskodawca dokonuje sprzedaży routerów wraz z usługą aktywacyjną do sieci internetowej korzystają ze zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z poz. 22 załącznika do ww. rozporządzenia. Skoro wnioskodawca może korzystać ze zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących do świadczenia usług telekomunikacyjnych, to może dokumentować te czynności za pomocą faktur bez konieczności wystawiania paragonów z kasy rejestrującej.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01

